Contributed by Ataulfo Riera
maandag, 22 februari 2010 - Last Updated donderdag, 25 februari 2010

Net weer op de been geholpen door de belastingbetalers, zijn de speculanten van de internationale geldmarkt een nieuwe aanval begonnen. Dit keer op de Euro en de Europese Monetaire Unie, via de zwakste schakels daarvan: Ierland, Portugal Spanje en Griekenland. Dat laatste land staat inmiddels op de rand van faillissement. Een dergelijk risico bestaat ook voor Spanje en Portugal.

Maar in plaats van zich tegen de speculanten te richten, spannen de Europese leiders zich in om de Griekse bevolking een drastisch bezuinigingsplan op te dringen dat als voorbeeld kan dienen voor andere landen. Opnieuw laten de EU-instellingen zien dat ze er zijn ten dienste van de kapitaalsbezitters en ingaan tegen de belangen van de bevolking.

De nieuwe sociaal-democratische premier Papandréou heeft een pakket van schandalige maatregelen bekend gemaakt om deze crisis door het Griekse volk te laten betalen: verlaging van de lonen en de overheidsuitgaven, verhoging van de pensioenleeftijd, privatisering en dergelijke.

Contributed by Ataulfo Riera
maandag, 22 februari 2010 - Last Updated donderdag, 25 februari 2010

De buitenlandse schuld, zowel de publieke als de private schuld, van Griekenland is evenals in andere gevallen het gevolg van een langdurig beleid van fiscale vrijstelling van het grootkapitaal. De Griekse overheidsschuld heeft de omvang van 135 procent van het bruto binnenlands product (BBP, de waarde van alles wat er in een jaar in een land wordt geproduceerd) bereikt. De buitenlandse schuld bedraagt 150 procent van het BBP.

Ook de nieuwe minister-president George Papandréou wist voor de verkiezingen in oktober dat het overheidstekort enorm groot was en toch heeft hij zijn campagne toegespitst op de belofte de lonen niet verlagen. Het is deze belofte die tot de overweldigende overwinning van het sociaal-democratische PASOK leidde. De werkloosheid in Griekenland bedraagt 18 procent, de consumptie neemt af en het BBP daalde met 1,7 procent in een jaar.

De Europese Centrale Bank wil, in afwachting van een nieuwe crisis, aan alle landen van de Europese Unie een strikte discipline in de overheidsfinanciën opleggen. Het is niet Griekenland, waarvan de economie slechts 3 procent vertegenwoordigt van de landen in de eurozone, die de meeste problemen oplevert. Ondanks alles wat de pers daarover zegt, zijn het grote landen als Duitsland, met schulden en een groeiend tekort (respectievelijk 78 procent en 6 procent van het BBP), die het werkelijke gevaar vormen.

Overal in Europa, of er nu een rechtse of linkse regering aan de macht is, wordt de bevolking geconfronteerd met aanvallen op de lonen en nutsvoorzieningen, meer repressie tegen protestbewegingen, een racistische offensief van het aanwijzen van zondebokken en een versterking van de nationale eenheid tegenover de groeiende spanningen tussen staten.

Achter iedere poging om de schatkist te vullen zit een maatschappelijke keuze: wie moet betalen voor de crisis? Wij kiezen voor de nationalisatie van het bankwezen, een einde aan de verwoestingen van speculatie en het inzetten van krediet voor een sociale en ecologische omschakeling van de productie. Alleen een gecoördineerde inzet van alle Europese werknemers om hun baan, hun loon, pensioen te verdedigen, zal in staat zijn om te vechten tegen de coalitie van aandeelhouders, bankiers en Europese regeringen.